Zavázal-li se někdo dodávati po jistou dobu určité množství zboží denně, nelze před uplynutím oné doby pro neúplné denní plnění exekuce vésti.

Smírem, před rozhodčími 2. dub. 1907 uzavřeným, zavázal se dlužník B. ve smyslu závěrečných listů z 5. resp. 7. července 1906 dodávati věřiteli vymahajícímu A. od 8. dub. 1907 vápenec a to v prvních dvou týdnech 450 q z lomů Štr. a 350 q z lomů Hran. d e n n ě; po uplynutí těchto prvních dvou týdnů pak během dalších dvou týdnů 600 q z lomů Štr. a 200 q z lomů Hran., rovněž d e n n ě.

Dne 19. dub. 1907 podal vym. věřitel A. u okr. soudu v Hr. návrh na exekuci dle §. 354. ex. ř. proti dlužníku B., jelikož tento uvedená denní množství vápence přesně nedodával a až do dne 15. dub. 1907 večer o 1500 q vápence méně dodal.

První soudce exekuční návrh zamítl. V důvodech se praví, že tu jde o plnění zastupitelné ve smyslu §. 353. ex. ř. a nikoliv o plnění, jež by osobou třetí předsevzato býti nemohlo a jen od vůle dlužníkovy odvislým bylo. Dále se uvádí, že smír byl uzavřen na 4 týdny, jež dosud ještě neuplynuly a že z exekučního titulu nejde jasně na jevo, kdy s exekucí počíti lze.

Rekursní soud usnesení toto změnil a exekučnímu návrhu plně vyhověl z těchto

d ů v o d ů:

Množství vápence, jejž bylo dodávati, bylo denně určeno, závazek dlužníkův byl tedy den ode dne dospělý a byl proto vymahají věřitel oprávněn, při nedodání denního množství každodenně exekuci vésti a nelze přisvědčiti názoru prvního soudce, že smír byl uzavřen na 4 neděle, které dosud neuplynuly. Také se nejedná v tomto případě o jednání zastupitelné dle §. 353. ex. ř., neboť nejde tu o dodání zboží, na skladě jsoucího, nýbrž o zboží, které se musí teprve dobývati a při němž též původ a kvalita jeho rozhodny jsou.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu dlužníkovu vyhověl, usnesení rekursního soudu změnil a obnovil usnesení prvního soudce z těchto

d ů v o d ů:

Dle smíru z 2. dubna 1907 má dlužník dodávati vym. věřiteli vápenec a sice množství, ve smíru určená, ve smyslu závěrečných listů z 5. resp. 7. července 1906. Tyto tvoří tedy podstatnou částku smíru, jsou k výkladu jeho nutny, a měl proto exekuční návrh pro nepředložení jich dle §. 7. odst. I. ex. ř. býti zamítnut.

Exekuční návrh jest však již dle obsahu smíru samého dle §. 7. odst. II. ex. ř. předčasným. Neboť tímto, již 19. dubna 1907 podaným návrhem žádá vym. věřitel za exekuci proto, že dlužník v čase od 8. dubna 1907 do 15. dubna 1907 večer s množstvím 1500 q

vápence se obmeškal. Dle smíru měl však dlužník »v prvních dvou týdnech« 450 q vápence ze Štr. a 350 q z Hran. lomů dodati, počítaje tato množství na jeden den.

Množství, které se mělo dodati, bylo tedy na dny rozpočteno, ale ze smíru neplyne, že toto na dny rozpočtené množství také denně mělo býti dodáváno pod následkem, že při nedodání denního množství za to se míti mělo, že dlužník již byl v prodlení.

Vymahající věřitel sám nevychází z tohoto předpokladu, jelikož vypočítávaje množství, které denně se mělo dodati, doličuje, s jakým množstvím dlužník dne 15. dubna 1907 v prodlení byl.

Poněvadž v době podaného exekučního návrhu ani »první dva týdny« od 8. dubna 1907 neuplynuly, zamítla první instance právem exekuční návrh jako předčasný. Nad to nelze z údajů exekučního návrhu jasně vystihnouti, že se tu jedná o takové plnění dlužníkovo, k jehož vymožení přípustnou by byla exekuce dle §. 354. ex. ř.

(Rozh. nejv. soudu z 4. června 1907, č. 7587.)

Soud. adj. Skřipský.

Je opatření sebevražedného nástroje pro sebevraha trestným?

Párek milenců, kteří se pro různé překážky nemohli prý státi svými, rozhodl se, že sejde se světa samovraždou. Za tím účelem promyslili si oba společně dopodrobna celý sebevražedný plán, umluvili vše a dne 28. května 1907 odejeli spolu do domovské obce milencovy. Ona připravila k tomu cíli láhev s roztokem fosforu, seškrabaného se zápalek, on pak ostře nabitý revolver, a obé nesli ssebou v tašce. Na místě smluveném vypálila si nejdříve ona, když vypila napřed as polovinu kostíkového roztoku, z přineseného revolveru ránu do srdce a brzy na to skonala. On střelil se pak také z revolveru toho třikrát do prsou, zranil se však jenom těžce a vyhojiv se po čase, byl odsouzen c. k. zemským trestním soudem v Brně pro přečin proti bezpečnosti těla ve smyslu §. 335. tr. z., jehož se dopustil prý tím, že opatřiv a poskytnuv milence své, o níž mu bylo známo, že je pevně odhodlána sebevraždu spáchati, ku provedení zámyslu tohoto svůj ostře nabitý revolver, předsevzal čin, o němž mohl nahlížeti již podle jeho přirozených, pro každého snadno poznatelných následků, že je způsobilým přivoditi nebezpečenství pro život lidský.

Zmateční stížnost podaná do rozsudku tohoto uplatňuje zmatek podle č. 9. lit. a §. 281. tr. ř. a provádí ho v ten rozum, že v případě daném skutkové povahy trestné vůbec není. Obžalovaný prý neopatřil revolver, který si na místo činu přinesl, pro svou mileku, nýbrž pro sebe sama, chtěje si ním vzíti život. Nehledíc však ani k tomu, kvalifikuje prý se činnost jeho, ve případě tomto zjištěná,